

خاطرات یک بانوی امدادگر در جنگ+عکس

یکی از بانوانی که در دوران دفاع مقدس بعنوان امدادگر به خدمت مشغول بود، درباره اردو و رزم شبانه در جنگ می گوید.

به گزارش خبرنگار **جوزه بهداشت و درمان گروه علمی پزشکی باشگاه خبرنگاران جوان**؛ با دیدن صحنه های جنگ در تلویزیون به یاد روزهایی افتادم که نوجوانان و جوانان وطنمان از سراسر کشور نظیر کرد، لر و فارس که در هشت سال دفاع مقدس از جان و خانواده خود برای نجات کشور گذشتند. هر یک از این افراد در پست های سرباز، فرمانده، راننده و آشپز به عنوان یک رزمنده خدمت می کردند و بودند افرادی که به عنوان یک امدادگر به مجروحان ایرانی و حتی عراقی امدادسانی می کردند.

صدیقه سمیعی فارغ التحصیل پرستاری یکی از امدادگران دوران جنگ تحمیلی بود که این روزها تمام وقت خود را در صرف آموزش به دانشجویان جوان کرده و به کار تحقیق، پژوهش و ترجمه می پردازد. در هفته دفاع مقدس به گفتگو با این امدادگر دفاع مقدس نشستیم.

در جبهه به مجروحین امدادگری می کردم

این امدادگر دوران دفاع مقدس گفت: با آغاز جنگ تحمیلی در اولین بیمارستان سپاه پاسداران انقلاب اسلامی منطقه اقدسیه که مجروحان درگیری کردستان و انقلابیون را می آوردند به عنوان امدادگر خدمت می کردم.

وی اظهار داشت: سال ۵۹ فارغ التحصیل رشته پرستاری شدم و در جبهه به عنوان پرستار فعالیت می کردم که در سال ۶۰ به منطقه جنوب (اهواز) برای ادامه خدمت رسانی اعزام شدم و در عملیات های فتح المبین در شهر دزفول، بیت المقدس به فرودگاه اهواز و رمضان در بیمارستان هلال احمر آبادان و در سال ۶۵ بعد از اتمام جنگ تحمیلی در بیمارستان نجمیه تهران به مجروحین امدادرسانی می کردم.

پرستاری یک شغل مقدس است

سمیعی درباره شغل پرستاری اذعان داشت: در سال ۵۵ به پرستاران ارزش گذاشته نمی شد و آنان با سختی ها و مشکلات زیادی مواجه بودند، اما با آغاز انقلاب و سپس جنگ تحمیلی این شغل مقدس شماره شده و حتی میلاد باسعادت حضرت زینب(س) را روز پرستار نامیدند که این امر باعث

افزایش ارزش و احترام به امدادگران شد و زمینه خدمت رسانی به مجروحین را در ما بیشتر و بهتر کرد.

این امدادگر دفاع مقدس افزود: برای یک امدادگر قومیت، رنگ پوست، زبان، دوست و یا دشمن فرقی ندارد و در زمان جنگ نیز مجروحین عراقی بودند که به دست امدادگران ایرانی درمان شده بودند.

وی ادامه داد: در آن زمان به دلیل علاقه ام به پرستاری تمام سختی ها را به جان می خریدم و تمام وقتم را برای نجات رزمندگان و خدمت رسانی به میهنم می گذاشتم و حتی گاهی به عنوان بیمار بر و حمل برانکارد به سایر همکاران کمک می کردم و همیشه در حین خدمت رسانی خدا را در نظر می گرفتیم.

روزه ام را نمی شکنم

سمیعی با بیان اینکه در یکی از حملات مجروحی داشتیم که خونریزی شدید داشت، گفت: در حمله رمضان که بدترین حمله و در ماه مبارک رمضان بود یک جوان مجروح را از خط مقدم آوردند که تنی خونی و لبان خشکی داشت، می خواستم به او کمی آب دهم اما گفت نمی نوشم روزه هستم، گفتم مجروحی روزه برایت واجب نیست و بلافاصله پاسخ داد به خاطر رفع تشنگیم روزه ام را نمی شکنم که جوانانی با ایمان و اعتقاد به جنگ با دشمن می رفتند.

وی امداد رسانی در دوران دفاع مقدس را شغل بسیار سختی عنوان کرد و گفت: در هشت سال دفاع مقدس به مجروحان امداد رسانی می کردیم، دیدن صحنه ها و نوجوانان و جوانانی که به خاطر اعتقادات و ارزش ها از جانشان گذشتند برایمان سخت بود.

این امدادگر دفاع مقدس بیان کرد: زمانی که عراق بمب های شیمیایی می زد، وضعیت مجروحان خیلی آزاردهنده بود، برای ما امدادگران که تمام لحظات را با چشمانمان می دیدیم، لحظه خیلی ناراحت کننده بود و الان هم به دلیل وجود آن ارزش هاست که دلمان قرص شده و دیگر از جنگ هراسی نداریم.

عشق به خانواده در کنار پرستاری

سمیعی درباره عشق به خانواده اظهار داشت: در آن زمان با وجود خدمت رسانی و امدادگری به مجروحان به اعضای خانواده همچون همسر و فرزندان نیز رسیدگی می کردم و همیشه سعی می کردم یک محیط گرم و صمیمی بین خانواده ام ایجاد کنم.

وی با بیان اینکه در کار باید خالص بود یاد آور شد: امدادگران و پرستاران در زمان هشت سال دفاع مقدس بدون هیچ چشم داشتی و با وجود سختی ها و مشکلات جنگ و با اخلاص به درمان

مجروحان می پرداختند که همین امر باعث ایجاد برکت در زندگی آنان شده است اما متأسفانه امروزه افرادی هستند با وجود دو شغله بودن همیشه ابراز نیاز می کنند.

سمیعی ادامه داد: همیشه ارزش ها و قداست پرستاری را در عمل به دانشجویانم نشان می دهم زیرا آموزش به صورت عملی بیشتر در ذهن می ماند و در زندگی افراد تاثیر بسزایی دارد.

وی با بیان اینکه کمک به مجروحان باید با نیت خیر باشد تصریح کرد: یک امدادگر و پرستار در هر زمان و مکانی و با حفظ ارزش های کشور باید کار خدمت رسانی و امدادگری را با اخلاص، نیت خیر و بدون هیچ چشم داشتی انجام دهد. هر انسانی در هر شغل و پستی باید تمام وظایف خود را بدون کم و کاستی انجام دهد تا بتواند به نتیجه خوبی دسترسی پیدا کند.

انتهای پیام/